

РЕШЕНИЕ

№ 3647

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **4790** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

Образувано е по касационна жалба на Д. В. В., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], ет.5 срещу решение от 25.07.2011г. по НАХД №1869/11г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №93009/17.11.2010г., издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР-ОПП/, с което на Д. В. В., на осн. чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена „глоба” в размер на по 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца за нарушение на чл.6, т.1, пр.3 от ЗДвП. Твърди, че е недоволен от обжалваното решение. Навежда твърдения, че СРС неправилно е възприел за достоверни данни от различна система, а не от тази с която е регистрирано нарушението. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт, като се върне делото за разглеждане от друг съдебен състав. Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 25.07.2011г. по НАХД №1869/11г. на СРС, с което е потвърдено изцяло НП №93009/17.11.2010 г., издадено от зам. началник на СДВР–ОПП, с което на Д. В. В., на осн. чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, е наложено административно наказание - „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд, в съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни са доводите в касационната жалба относно неправилното е възприемане от СРС за достоверни данни от различна система, а не от тази, с която е регистрирано нарушението. Видно от приложените доказателства - снимка за регистриране и установяване на нарушението, е видна марката на устройството – S., както и идентификационния номер на сензора F0EAB5120000, както и че напълно съвпадат с тези описани в Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.04.4540 издадено от Българския институт по метрология. В случая е безспорно е установено, че Д. В. В. е управлявал МПС със скорост 97,19 км/ч., при ограничение от 50 км/ч, въведено с пътен знак “В 26”. Последното представлява нарушение на правилото на чл.6, т.1, пр.3 от ЗДвП, за което следва да се наложи предвидената в чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП санкция.

В хода на производството е изменена разпоредбата на чл. 182, ал.1, т.5, от ЗДвП /ДВ., бр.10 от 2011г./, като наказанието, което се предвижда към настоящият момент е различно като размер на налагана глоба и нацяло е отпаднало наказанието „лишаване от право да се управлява МПС за срок от 2 месеца”. При това положение, на осн. чл.3, ал.2 от ЗАНН, следва да се приложи по-благоприятната нормативна разпоредба, която действа към момента на постановяване на този съдебен акт.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде частично отменено, а вместо него се постанови друго, с което се отмени НП, в частта, в която е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”. Санкцията „глоба” не следва да се променя, тъй като изменената норма на чл. 182, ал. 1, т. 5, от ЗДвП предвижда по-висок размер, който съответно е по-неблагоприятен за нарушителя.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 25.07.2011г. по НАХД №1869/11г. на Софийски районен съд, в частта, в която потвърждава Наказателно постановление №93009/17.11.2010г. издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на

вътрешните работи, относно наложено на Д. В. В., ЕГН-[ЕГН], [населено място], [улица], ет.5, на осн. чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, наказание – „лишаване от право да управлява моторно превозно средство” за срок от 2 (два) месеца, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №93009/17.11.2010г. издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която налага на Д. В. В., ЕГН-[ЕГН], [населено място], [улица], ет.5, на осн. чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, наказание – „лишаване от право да управлява моторно превозно средство” за срок от 2 (два) месеца.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.